

NA RYBÁČH s Michalem Kučerou

Řeky

I když jsem v dětství vyrůstal nedaleko Labe, řeky nebyly mým oblíbeným typem revíru. Voda v Labi tehdy totiž šíleně smrděla! A tak jsem dával přednost nedalekým pískovnám na Hradecku a Pardubicku, nebo ÚN Seč. Tam bývala voda jako alabastr a bez negativních zápachů.

text: Michal Kučera foto: autor

Řekám jsem přišel na chuť až po přistěhování do Mladé Boleslavi. Zdejší Jizera mě očarovala. Na první pohled! Byla zarostlá, s přírodními břehy, převislými větvemi, s mnoha zatáčkami a místy dokonce i s napadanými stromy. Začal jsem lovit ze břehu, ale brzy jsem si pořídil loď a řeku miloval ještě víc. Zažil jsem zde i úžasné začátky lovu s boilie. Ne, nebyli to kapři 15+, ale nádherní bojovníci, z nichž ti větší vážili 6 až 8 kg. Souboje s nimi v proudu a těžkém terénu mi však ty chybějící kilogramy plně vynahrazovaly.

Na Labe jsem se dostal vlastně právě kvůli Jizeře

Když jsou tak velké a bojovné ryby v Jizeře, jací obři asi musí být v daleko mohutnějším Labi? A tak jsem se chystal prozkoumat veletok, u něhož v té době ještě žádní pravověrní kapraři nebyli. Jenže jsem neměl auto a po ruce nebyl žádný kamarád, který by mě tam vzal. Tak jsem svůj sen oddaloval, až... Až najednou čtu a poté i na videokazetě vidím, jak Carp team Jizera (to je paradox, co?) dobývá a vlastně objevuje Labe! Byl jsem na sebe strašně namíchaný, že jsem zaváhal a šanci být první promeškal. Mrzelo mě to tak, že

jsem k Labi ještě několik let nejel. A vzhledem k tomu jsem přišel o nejlepší „labská léta“. Tomu se říká dvojitý trest. Nedávno ho zažil i brankář Liverpoolu v nedávném finále fotbalové Ligy mistrů. Nestačilo, že udělal jeden kiks, který by se dal ještě napravit. A tak „pro jistotu“ udělal druhou minelu, už definitivně.

Na Labi, Jizeře, ale i dalších českých a slovenských řekách jsem od té doby strávil spoustu času

Poznal jsem jejich kouzlo a naučil se chápat tamní zákonitosti. Například na Jizeře